

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Didaci Covarrvvas A Leyva Toletani Episcopi Segobiensis
... Opera Omnia**

Covarrubias y Leyva, Diego de

Antverpiae, 1610

Cap. VI. Ad Postvlandam In Integrvm Restitvtionem, An Sit Necessarivm
Speciale Mandatvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96570](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96570)

filios suos populo Romano cōmendārit, nisi adiectā clausulā, *Si merebuntur*. Sueton. in August. cap. 56. Et Nerva Traianū ex virtute, non sanguine successorem sibi designavit. Pleinius de his, & vniuersē de resignatione & collatione beneficiorum in personas coniunctas, D. Sebastianus Roulhard, sēculi nostri disertissimus Orator, atque etiam clarissimus Iuriconsultus, en ses Reliefs. Forens. tit. Confidenc. Annus Robert. lib. 1. rev. indicat. ar. cap. 7.

Num. 8.

Versic. *ULTIMA RATIO.*

A quo ego libenter dissentio communem sententiam secutus.

Dissentit & Emanuel Soarez in Theaur. recept. sentent. litt. P. versic. Permutanti beneficia. nu. 114. Viu. In nouissim. opin. 1047. nu. 21. Rebuff. ad Constitut. Reg. tom. 2. tract. de resiss. con. tract. vni. vnic. gloss. 15. num. 10.

Num. 9.

Fateor tamen minorem ex simili permutationis contractu læsum, auxilium in integrū restitutionis iuste postulare.

Idem tradit Molina. d. disput. 573. versic. Verum autem, si in renunciatione aut in permutatione.

CAP. VI.

AD POSTULANDAM IN INTEGRVM
RESTITUTIONEM, AN SIT NECES-
SARIVM SPECIALE MANDATVM.

IN PRINCIP.

Quæ mandatum speciale exigunt & ea sane traduntur per gloss. & Doctor.

Pap. 2. Notar. lib. 2. tit. des procureurs. versic. ce chapitre cum seqq. v. g. quatuor casus speciale mandatum exigentes refert: & Rebuff. in gloss. concordat. tit. de elect. derogat. gl. in verb. speciale pag. 59. col. 1. quadraginta septem recenset.

Num. 1.

Vbi restitutio in integrum principaliter petitur: nam si de ea incidenter agatur, minime necessarium est mandatum speciale.

Molina de Infit. & iur. tom. 2. disput. 573. versic. que dicta sunt de speciali mandato. idque etiam seruant & sequuntur practici, vt videre licet apud Greuzū conclus. 143. Consider. 1. nu. 9. v. e. sem. in paratit. Cod. etiam per procuratorem etc. Costal in l. illud. 25. ff. de minor. 25. an. Wurmler. In practie. obseruat. tit. 5. Obser. 9. nu. 2. & tit. 25. Obser. 2. Papon. loc. cit. versic. pour le sixiesme, vbi exemplis declarat Mynf. Cent. 2. Obseruat. 26. qui ita in Camera Imperial. seruatum & conclusum refert.

Nempe intra decem dies, & sic terminum appellandi petatur.

D. Anton. Fab. In suo Codic. tit. etiam per procurat. definit 1. in alleg. num. 3. versic. primus est. Molin. d. loc.

Versic. *EX QVI BVVS.*

Quamuis sit lapsus terminus.

Molin. praest. loc.

Num. 2.

Vt sit satis mandatum esse speciale ad petendam generaliter in integrum restitutionem, licet non sit expressa causa.

Mynf. Cent. 2. Obser. 26. nu. 3. Molina d. tom. 2. disput. 573. versic. quando aliquis non est ita legitimus & hoc similiter in mandato ad transigendum, compromittendum, per mutandum, recipiendum iura quinti vel subquinti, amortizandum, acceptandum beneficium, respectiue declarant Menoch. conf. 260. nu. 9. & Confil. 287. num. 22. Molin. ad consue. Parisien. tit. 2. §. 14. num. 12. & §. 41. numer. 76. Adit. ad Rot. Rom. in antiquior. tit. de procurat. dec. 8. Villalob. in communibus opin. lit. M. num. 10. Quæ quidem opinio maximum fundamentum habet, secundum quam tutius futurum putat Mauric. de restit. cap. 24. nu. 6. causam mandato inferri, et si eius iusio procuratorum non viciet.

Cui quidem periculo lex mederi voluit.

Mynf. d. Obser. 26. nu. 3. in fin. vbi idem in causa Matrimonij seruandū decidit, quod in casu ad eundem hereditatis statutur, idque generaliter etiam locum habere, quoties ex eo, quod res nō exprimitur in particulari, imminet detrimentum alicui tertio. tradit Molina. tom. 2. Disput. 573. d. versic. quando aliquis non est ita legitimus.

Versic. *TERTIO IN EANDEM.*

Quoties verba ipsius mandati non tantum expresse, sed etiam tacite, sub generali verborum serie speciale mandatum ad hoc significant ipse procurator admittendus.

Ant. Fab. d. tit. C. etiam per procurat. definit. 1. in allegat. num. 3. versic. secundus casus est. Idem si per effectum, & necessariam consequentiam, mandatum speciale inferitur, quemadmodum ex data potestate inuestiendi Ecclesias, vel manus mortuas, in amortizatione decidit Molin. d. §. 41. n. 76. & Anton. Fab. d. definit. 1. in subiecta restitutionis materia procuratori constituto, ad rem redimendam, facultatem petendi restitutionem in integrum concedit, si absque eā nullam redimendi ius sit.

Num. 3.

Procuratorem habentem mandatum ad petendum, defendendum, & supplicandum posse petere in integrum restitutionem etiam principaliter.

Cum sub duobus prioribus verbis, non contineatur mandatum speciale ad petendam restitutionem in integrum, c. quid ad agendum de procurat. in 6. Videtur quod vim ponat Auctor & Cassador. per eum citatus in verbo, Supplicandum, de quo an restitutionem complectatur, dubitat Molina d. Disput. 573. versic. quando aliquis post med. Patet tamen ex traditis à Mauric. de restit. in integ. cap. 32. restitutionem in integrum, & supplicationem non semper inter se differere, sed aliquoties confundi, atque adeo parem vere vim obtinere, præsertim quoad materiam subiectam.

Versic. *QUARTO.*

Sat esse in mandato, aliquot exprimi quæ mandatum exigant speciale adiectā clausulā generali in hunc sane modum; Et ad omnia alia requirentia mandatum speciale.

Dummodo tamen non sint maiora vel graviora expressis. Clement. non potest. de procurat. in 6. Lancelot, Instit. iur. Canon. lib. 3. tit. 2. de Procur. versic. crimina tamen. Requiritur autem hic specialium casuum expressio. Nam huius decreti generale mandatū etiam adiectā clausulā; Etiam si specialia mandatū requirant. ad eos non extenditur. cit. a quo ad agentis. Molin. d. Disput. 573. d. versic. procurator alienius. Pap. notat. 2. lib. 2. tit. des procureurs. versic. le procureur donques. Ex aduerso quoque mandatum generale, singula specialia sub regula comprehensa continet, quoties ei subiecta est exceptio casus speciale mandatum requirentis, siquidem eam non exceptis firmat regulam. d. c. qui ad agendum de procurat. in 6. l. nam quilibet.

Duaren. d. tit. C. etiam per procurat. versic. hinc nascitur questio Molina. d. disput. 573. versic. quamvis consanguinei. Anton. Fab. d. definit. x. in allegat. num. 3. versic. quid si consanguineus. vbi quæ de patre hic traduntur, intelligit in eo qui filium in potestate habet; atque adeo si ei peculium profectitium sit, secus si tantum castrense, vel quasi: Nam quod ad aduentitium attingit, poterit inquit, pater non tanquam coniuncta persona, sed tanquam legitimus administrator restitutionem petere. Huius autem versic. decisio secundum ante tradita intelligenda est nisi incidenter restitutio in integrum petatur. Duaren. loc. cit. Vel nisi legitimam administrationem consanguinei habeant, & ita tanquam tutores, curatores, & c. admittantur. Costal. ad l. patri pro suo 27. ff. de minor. prout latius infr. hoc cap. num. 6. versic. nono erit. Et hoc moribus nostris servatur.

Versic. *SUPEREST TAMEN.*

Scribit Mandatum speciale fratrem illum habuisse, nec hic intellectus abhorret à veritate.

Non videtur etiam improbare Molina, tom. 2. disput. 573. versic. Quamvis consanguinei in fin.

Num. 6.

Eum fratre ideo admissum fuisse sine mandato ad petendam in integrum restitutionem, quod confors esset litis.

Aliam rationem & intellectum assignat Molina d. Disput. 573. d. versic. quamvis. quod ibi non solum frater ille confors erat litis, sed etiam pro seipso restitutionem petebat, eo quod ipse cum suo fratre tempore suæ minoris ætatis latus fuerat eo contractu, quare cum suam causam ageret, eamque indiuiduam cum causa fratris, & beneficium sibi commune cum fratre in eadem numero re peteret, concedi utique ei debuit.

Versic. *NONO ERIT ADVERTENDVM.*

Tutorem, Curatorem, Oeconomum, Prælatum, ac ceteros habentes administrationem alieni patrimonij absque mandato speciali restitutionem in integrum postulare posse.

Concordat Mynsing. Centur. 2. obser. 7. in fin. Ant. Fab. d. n. 3. versic. sextus casus est. Wetemb. in paratit. C. etiam per procurat. Molin. d. loc. versic. vtrum autem, & idem de Syndicis & legitimis civitatum administratoribus. Grauet. consil. 238. nu. 2. in fin. Gail. lib. 2. obser. 7. nu. 11. Sfort. Odd. de restit. in integr. part. 1. quest. 31. art. 7. Mauric. de restit. in integr. cap. 27. ut & de procuratore filii iudicium est Sfort. d. quasi. artic. 12. nu. 55.

Versic. *DECIMO ANNOTANDVM.*

Non esse necessarium speciale mandatum ad defendendum aliquem in causa restitutionis in integrum.

Sequitur Molina d. loc. versic. licet ad petendam. Item Anton. Fab. vbi supr. num. 3. versic. Septimus si tractanda. Sfort. d. artic. 12. numero 66.

CAP. VII.

DE PRÆLATIONE HYPOTHECA VXORI PRO DOTE COMPETENTIS.

Num. 1.

Vxor pro restitutione dotis tantum hypothecam habet à lege inquam inductam in omnibus mariti bonis.

Queritur an etiam in feudalibus? & quibusdam placite tacitam hanc hypothecam in feodis mulieri tantum contrarium n. 73. alii vero eam respectu feudorum nullatenus extimere censent, Alexand. d. si constante. num. 25. Salicet. lat. & alii in l. vi. C. de emphyt. Bald. in l. 1. C. vt in possess. legat. Troquel. de resing. Centur. 6. obser. 45. nu. 4. Camera Imperialis Myning. quamvis mulier non haberet ius tacite hypothecæ in feudis, cum tamen ea iure consuetudinario in Brabantia vicecunctiua in subsidium distrahi possunt, putarem mulieri in ius prælationis competere: illis nimirum in partibus, vt Antuerpiæ & alibi, vbi privilegium prælationis locum habet, Dubitari etiam posset an ius tacite hypothecæ, & privilegium prælationis competat vxori in bonis suis in territorio, vbi ea iura propter contrariam observantiam non vigent? quæ questio controuersa non caret, quemadmodum videre licet ex ijs, quæ tradunt Gail. lib. 2. obs. 124. num. 4. & seqq. Gabriel. com. conclus. lib. 6. de stat. conclus. 8. & 9. Myning. cent. 5. obseruat. 19. nu. 3. Stilo tamen civitatis. Antuerpiensis mulieres pro restitutione dotis, bona maritorum vbiunque eadem locorum sita sunt arrestare & in iudicio sumario eorundem procedere, ac sententiam obtinere, cuius vigore, illa impetratis litteris requisitorialis ab iudice territorij distrahantur, atque in pretio eorundem mulieres præferuntur, & ita contradictorio iudicio in Flandria aliisque locis, vbi prædicta privilegia non vigent, non semel iudicatum, atque inter cetera 28. Junij anno. 1596. pro Petronella Hack vidua Rumoldi Heims, contra Ioannē Bouvens, & Nicolaum de Witte, in provinciali Consilio Flandriæ definitum. Itē superioribus annis inter Cornelium vander Geeit, & viduam N. idem quoque iudicatum Scabini Curie Francometanæ in Flandria, in causa Mariæ vincx, 21. Julij anno. 1570. quod sua sententiâ Magistratus Grauellingenfis 10. Maij, anno 1602. etiam probavit.

Modo intelligamus hanc hypothecam quoad bona ista paraphernalia non inesse cum privilegio prælationis.

Quamvis moribus Antuerpiensium, vxor non magis pro dotalibus, quam pro paraphernalibus bonis, ius tacite hypothecæ habeat, semper tamen, tam respectu paraphernalium, quam dotalium, ius prælationis habuit.

Versic. *TERCIA CONCLUSIO.*

Et quia ea verior mihi semper visa fuit.

Et hanc sententiam Senatus Sabaudia sequi solet. Anton. Fab. in cod. suo tit. de privileg. dor. definit. 3. aliter tamen & contrarium à Camera Imperiali iudicatum esse testatur Mynsing. Centur. 4. obser. 13. quod etiam sequitur Charond. lib. 5. respons. 53. versic. Respondeo à disputer. Consuetudine vero Antuerpiensium, mulier nullis creditoribus expressam hypothecam habentibus, non magis posterioribus quam prioribus præfertur. Plane mulieribus, sicut & ceteris creditoribus posterioribus iisdemque possessoribus, saluam esse oportet exceptionem non factæ excussionis, si ab anteriore creditore expressam hypothecam habente, per quam Sannanam conueniantur Fab. d. loc.

Versic. *QUARTA CONCLUSIO.*

Hypotheca tacita pro dote vxori competens præfertur expressæ posteriori.

Accedit Mynsing. d. Centur. 4. obseruat. 13. Schneid. instit. de Action. §. fuerat. nu. 58. contrarius apud Antuerpiensium, inualis usus, vt ad præcedentem versic. annotatum est & hunc firmat Angel in §. fuerat. nu. 12. instit. de act.

Versic. *QUINTA CONCLUSIO.*

Hypotheca expressa pro dote competens, nequaquam præfertur expressæ priori.

Ant. Gomez. ad l. 50. Tauri num. 40. Molina de iust. & iur. tom. 2. disputat. 438. versic. dubium deinde est.